

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3674/2021
03.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Ђорђе Јевтовић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Славица Игњатовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5829/19 од 18.03.2021. године, у седници одржаној 03.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5829/19 од 18.03.2021. године у преиначујућем делу.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5829/19 од 18.03.2021. године у потврђујућем делу (ставу првом изреке).

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П 275/18 од 25.02.2019. године, (исправљеном решењем истог суда од 15.09.2020. године у погледу имена туженог) ставом првим изреке, утврђено је да је тужиља АА, по основу стицања у породичној заједници стекла право својине са уделом $\frac{1}{2}$ на кући у ... у улица ... бр. .. и на кп. бр. .. у површини од 0.05.14.ха уписаним у ЛН бр. .. КО ..., што је тужени као власник дужан признати и дозволити јој да се на основу ове пресуде укњижи као сувласник наведених непокретности са уделом од $\frac{1}{2}$. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилац ББ по основу наслеђа стекао право својине са уделом од $\frac{1}{4}$ на истој кући и кат. парцели уписаним у ЛН бр. .. КО ..., што је тужени као власник дужан признати и дозволити да се он на основу ове пресуде укњижи као сувласник наведених непокретности са уделом од $\frac{1}{4}$. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да се утврди да су власници једне просторије димензија 15,67 м², као и тужбени захтев тужиоца ББ којим је тражио да се утврди да је по основу наслеђа стекао право својине за већи део од досуђеног удела до траженог удела од $\frac{1}{2}$ делова на истој кући и кат. парцели. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима на име накнаде трошкова поступка исплати 132.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5829/19 од 18.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена је наведена првостепена пресуда исправљена решењем истог суда од 15.09.2020. године (у погледу имена туженог) у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, исправљена првостепена пресуда је преиначена у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле АА, којим је тражила да суд утврди да је по основу стицања у породичној заједници стекла право својине са уделом од $\frac{1}{2}$ делова на кући и кат. парцели ближе описаној овим ставом изреке, што би тужени као власник био дужан признати и дозволити јој да се на основу ове пресуде укњижи као сувласник истих непокретности са уделом од $\frac{1}{2}$ у ЛН бр. .. КО ... . Ставом трећим изреке, исправљена првостепена пресуда је преиначена и у ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца ББ, којим је тражио да се утврди да је по основу наслеђа стекао право својине са уделом од $\frac{1}{4}$ на кући и кат. парцели ближе описаним у овом ставу изреке, што би тужени као власник био дужан признати и дозволити му да се на основу ове пресуде укњижи као сувласник истих непокретности са уделом од $\frac{1}{4}$ у ЛН бр. .. КО ... . Ставом четвртим изреке, преиначено је и решење о трошковима поступка из става 4. изреке, првостепене пресуде, па су тужиоци обавезани да туженој на име накнаде трошкова целокупног парничног поступка солидарно исплате износ од 124.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Против наведене правноснажне пресуде тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Оцењујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужилаца дозвољена у преиначујућем делу на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али да није дозвољена у делу којим је побијана другостепена пресуда потврђена, на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, због чега је ревизија тужилаца у том делу одбачена.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужиоци су тужбу у овој правној ствари ради утврђења права својине на непокретностима поднели дана 20.11.2013. године, означивши вредност предмета спора на износ од 10.000,00 динара.

Како је означена вредност предмета спора побијаног дела од 10.000,00 динара, испод новчаног цензуса од 40.000 евра у динарској противвредности меродавног за право на изјављивање ревизије, то ревизија тужилаца изјављена против другостепене пресуде у делу којим је потврђена (исправљена) првостепена пресуда, није дозвољена на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП.

Из изложеног разлога, одлучено је на основу члана 413. ЗПП, као у ставу другом изреке, ове одлуке.

Испитујући правилност побијане пресуде у преосталом преиначујућем делу, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужилаца дозвољена, али да није основана.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца АА и тужилац ББ су мајка и син, док је тужени ВВ рођени брат тужилца, а ујак тужиоца. Тужилца АА је била у браку са сада пок. ГГ од фебруара 1962. године до 1978. године, када су се развели. У браку су изродили двоје деце, сада пок. сина ДД, преминулог 2010. године и сина ББ, овде друготужиоца. Бивши тужилин супруг ГГ, преминуо је ...1999. године. Тужени ВВ је уписан као власник кат. парцеле бр. .. површине 0.05.14 ха, уписане у ЛН бр. .. КО ..., на основу уговора о купопродаји те парцеле од 29.03.1968. године, овереног у Општинском суду у Младеновцу 07.03.1969. године под Ов бр. ../69 закљученог између њега као купца и продаваца ЋЋ, ЕЕ и ЖЖ. Тужилца и њен сада пок. супруг ГГ су на наведеном плацу који је власништво туженог, уз његову сагласност, у периоду од 1968. до 1970. године, саградили породичну приземну кућу која по налазу и мишљењу судског вештака има нето корисну површину од 56,13 м², а касније је дограђена просторија површине 15,67 м². Сада пок. ГГ је лично градио ову кућу јер је по струци био зидар, а приликом градње куће, помагао им је и тужилин отац, тако што је продао један плац на ... и неку стоку и новац од те продаје им дао за градњу куће. Тужени ВВ је на предметном плацу уз ову кућу саградио једну посебну просторију, у којој је становао једно време, а касније је саградио себи нову кућу у ... где живи са својом породицом. Договор између туженог ВВ и сада пок. ГГ је био да се тужилца одрекне наслеђе иза њихових сада пок. родитеља, па да им он призна власништво на предметној кући и делу плаца, али овај договор није реализован. После развода брака тужилца и њеног сада пок. супруга ГГ, она се са млађим сином ББ преселила у ..., а старији син ДД је остао да живи у наведеној кући са оцем ГГ. ДД је био у браку са ЗЗ у периоду од 1982. до 1985. године, када су се развели и из тог брака имају ћерку ИИ. Заоставштина сада пок. ГГ није расправљена, а ИИ, његову унуку по пок. сину ДД нико није позвао на наслеђе, ни када јој је преминуо деда, а ни када јој је преминуо отац, како то произлази из њене изјаве дате у својству сведока.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да тужилца АА припада право својине са уделом $\frac{1}{2}$ делова на предметној кући по основу стицања радом у току трајања заједнице живота у браку са сада пок. ГГ, на основу чланова 171, 177. и 180. став 2. Породичног закона, као и стицањем у породичној заједници са овде туженим, али без једне посебне просторије, површине 15,67 м², јер је утврђено да иста припада овде туженом на основу члана 195. Породичног закона. Друга половина предметне куће представља заоставштину сада пок. ГГ. Првостепени суд је такође закључио да тужиоцу ББ млађем сину тужилца и пок. ГГ, по основу наслеђа иза пок. ГГ, припада право власништва на $\frac{1}{4}$ предметне куће, а код чињенице да он није његов једини законски наследник јер је његов законски наследник по праву представљања иза преминулог сина ДД и његова унука ИИ. Оценио је да тужиоцима припадају исти сувласнички удели и на предметној кат. парцели по основу ванредног одржаја из члана 28. став 4. Закона о основама својинско правних односа, с обзиром да су сада пок. ГГ и тужилца преко 20 година држали и држе предметну непокретност.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу тужбеног захтева тужилаца, заузевши правилно правно становиште да је у конкретном случају реч о нужном супарничарству из члана 211. ЗПП, које постоји када по природи правног односа или по закону тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа. Како тужбом у овој правној ствари нису обухваћена сва ова лица као странке, то је тужбени захтев одбијен. Ово из разлога, што тужбом у овој правној

ствари није обухваћена као странка и ћерка сада пок. ДД, ИИ, која је учесник предметног материјално-правног односа, а на основу чланова 10, 212. и 229. Закона о наслеђивању јер је као законски наследник сада пок. ДД по праву представљања, јединствени и нужни супарничар у овом парничном поступку по тужби за утврђење права власништва на непокретној имовини која представља део и његове заоставштине.

Нису основани ревизијски наводи тужилаца о погрешно примењеном материјалном праву, којима истичу да је учињена повреда из члана 221. Закона о наслеђивању, којом је прописано да право наследника да захтева заоставштину не застарева и да се тиме не дира у правила о одржају стицањем од невласника, обзиром на то да је у конкретном случају реч о спору за утврђење сувласничких удела чланова породичне заједнице, у стицању предметне непокретности, за коју је утврђено да је стечена као брачна тековина тужиле и сада пок. ГГ, због чега је било нужно да и ИИ као његова унука и законска наследница свог преминулог оца ДД, буде обухваћена тужбом у овој парници јер је и она учесник овог материјалноправног односа, а тај недостатак води одбијању тужбеног захтева на основу члана 211. став 2. ЗПП.

Правилно је одлучено и о накнади трошкова поступка на основу члана 165. став 2. у вези члана 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић